

תת"ע 5918/02/23 - מדינת ישראל נגד עבד אבו עמאר

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 5918-02-23 מדינת ישראל נ' אבו עמאר
תיק חיצוני: 34250161824

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	עבד אבו עמאר

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם. הנאשם זומן למשפטו כדין ולא התייצב לדיון מאחר ולטענתו עבר ניתוח בעין.

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד.

לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

אין חולק כי הנאשם עבר ניתוח בעינו.

אולם, בחינת אישורי המחלה שצרף מראה כי הפרוצדורה הניתוחית הייתה כחודשים וחצי לפני תאריך המשפט ואין בידי הנאשם (המבקש) אישורי מחלה שרלוונטיים למועד המשפט.

בית המשפט העליון קבע ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד אמנון סאלם הלכה ברורה ביחס לנטלים בהם צריך לעמוד מבקש בבקשה מסוג זה כדי שפסק דין אשר ניתן בהעדרו יבוטל.

בית המשפט העליון אף קבע כי דיון בנוכחות הצדדים בבקשה מסוג זה הוא החריג ולא הכלל.

חובה על המבקש להצביע על סיבה המצדיקה את אי התייצבותו לדיון ולחליפין להראות כי נגרם לו עיוות דין וזאת אגב הצבעה על נימוקים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה.

אישור המחלה שהציג הנאשם, אינו מהווה ראיה תומכת לטענתו לפיה לא התייצב לדיון מהטעם שעבר ניתוח. ולכן אין כל הצדקה לאי התייצבותו.

כמו כן, הנאשם לא העלה נימוקים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה.

אין בענישה שנגזרה משום חריגה ממתחם העונש הרלוונטי לעבירה שבוצעה בנסיבותיה.

הבקשה אינה עומדת בתנאי המבחנים שנקבעו בפסיקה לצורך ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם.

בנסיבות אלה, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ג סיוון תשפ"ג, 12 יוני 2023, בהעדר הצדדים.